

rosi profapia, sagaces eruditione, ingenio præcipui, virtute splendidi (nondum enim puerilis ineptientis iuuentæ error, veras ac publicas proficiendi rationes, damnauerat) atque in Thucydide, Tacito, Suetonio, Sallustio, aliis, non gestorum modo scriptionem, sed scribendi vias, artes, institutum, tanquam ex altero Thucydide, ex altero Sallustio accipiebant. Ita est, Auditores, vt penetrentur tam exacti operis arcana, opus est simili ingenio: & licet dispar gloria scriptorem sequatur ac interpretem, merito tamen & arte citra dubium comparari si non æquari possunt. Hic, si quid eruditio, arte; prudentia, vsu; oratio, cultu; sententia, inuento recondiderat: exprompta, explanata omnia. Si quid in antiquitate rarum; in cognitione, arduum; in historia, vtile: ita euoluebantur, vt eadem opera & ad doctrinæ præstantiam, & ad actus dexteritatem non selecta modo, sed præparata; non exposita, sed ostensa; non admota, sed applicata viderentur. Nihil exiit ex ore eius, quod obtunderet auditorem; multo minus, quod falleret. Professorium minime arbitrabatur, linguæ quicquam ad ostentationem, quicquam ad negligentiam & volubilitatem indulgere. equidem nisi plus viris approbari, quam adolescentibus possint, quæ adolescentibus proponuntur; nisi semper & cum augmento fructus placere queant, quæ